

Τὸν ἐπῆσαν, δ' ἄς λένε, μυστικά 'στὸ Τὸπ-Καποῦ
ἢ 'εἰς μέσα κλειδωμένη θά τὴν ἔχουν τοῦ λοιποῦ
τοῦ Γ' ἄλλῃ τῆν μαλαγιά, τὴν ὁμιά τὴν ἄλκο.

Ἔτσι θέλει, Περούκλετο, Γερουσία καὶ Βουλῆ,
πλὴν αὐτὸς παρκαλάει
νὰ τὸν πῆν' ὅτῳ Τσεραγιάν, καὶ σὲ τοῦτο κλαίων κλέψ
μὲ τὸν Ἰσῆο τοῦ Μουράι γιὰ τὸ Σύνταγμα νὰ λήθ.

Τρόμος, ἀνατριχίλα, θανάτου καταδίξι...
τώρα ποῦ λὲς τὸν βγάζουν ἀπὸ τὸ Τὸπ-Καποῦ,
τώρα μοῦ λὲν πῶς φεύγει: γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη,
τώρα μοῦ λὲν πῶς πάει κ' ἔγῳ δὲν ξέρω ποῦ.

Τώρα τὸν ἔξαφνίζει φωνὴ τοῦ Κομηγάτου,
τώρα ἀποδὴν μπροστά του
φαντάσματα πηνέγνται
ἢ ἀνηλεῶς σφραγιέται.

Τώρα πληγαὶ ποῦ δάχνουν
καὶ σκελετώδεις ῥίχνουν
αἱματωμένο χῶμα
'τοῦ Πατισῶχ τὸ στόμα.

Τὰρ ἄλυσσοδεμέτος ἀκούει γύρω κρότο
τρομακτικῶν ἀομάτων,
τώρα 'στὸ κρόσοπό του νοιώθει ἔστω τὸ χῶτο
τὸν τόσων του θυμάτων.

Τώρα κινεῖς προσιδέται, τώρα καμμία σπείκη,
τώρα θαρροὶ πῶς βλέπει
τὴν Νέμεσιν ἀγρίαν μὲ φάγαγα θανάτου,
κρημάλις καὶ σχοιγιὰ,
τώρα φωνὴ Ταρτάραν βουίζει μὲς 'στ' αὐτὰ του:
κατ' ἄρ' ὅτῳ φορεῖ.

Μία φρενήρης ἐπιστολὴ τοῦ Περούκλετου ὅτῳ Φερούκλῳ.

Χθὲς προχθὲς, ἀγαπητέ μου, μοῦβλεπε καμῖσοι φίλοι
πῶς ὁ Πατισῶχ τεπτιλὴ
μὲ καμῖσοῦς του κρηφίνας
εἶναι τώρα 'στὰς Ἀθήνας.

Ἐθαύμαζε μὲ θάμβος τὸν φῶτων τὴν κοίτιδα,
ποῦ πρὸς ἀμῆνη λυσσῆ,
δμως κ' ἔγῳ τεπτιλὴ 'εἰς ἀκαίτη-ρὶν τὸν αἶδα
μὲ τὸν Ἐτιμ. Πασσά.

Ἐβλεπε νικητὰς ποδάρων ἀγώνων
ἢ ἔδειξε 'στὸν Ἐτιμ. καὶ ποδῶν τὸν συγχρότων,
πλὴν ὁσπευα κ' ἔγῳ νὰ δεῖξαι μὲ καμῖρα
'στὸν κρῶην Πατισῶχ τὸ καθεῖ μου ποδάρι,
ποῦσε σὺν κουνενές τὴν ὑστερὴ σιγμῇ
πῶς 'νίκησε τοὺς Ροῦμ... μεγάλη του τιμῆ.

Μὰ καὶ 'στὰ Βελωνσία ζήτησανε μιὰξίση
ἢ αἰτοῦ τοῦ φοικαρά,
ποῦ τώρα μῦθ πῶς
δὲν ἔχει, καθὼς λένε, τὸ δόνη του νὰ ζῆση.

Ὅμως ὁ σφοδρασμένος
πῆγε καὶ 'στοῦ Ζαχαρότου,

καὶ 'στὰ γέλοια λιγωμένους
ἔβραστοῦσε τὰντὰρ του.

Καὶ διέταξε καμῖρὴ καὶ μὲ κέφι περισσὸ
ἔδωκε καὶ 'στὸν Ἐτιμ. τὸν καμῖρὴ τὸν νόμ, ὁ
καὶ γελῶντας: κατ' ἐπὶ
τοῦτε μυστικά 'στ' αὐτῆ.

Καὶ Γερουσιῶν ὄμιλους ἐπιλοίσαιε μὲ τρόπον
καὶ τὴν νέαν Γερουσίαν ἦρκεσε τῶν μεσοκόπων,
ποῦ μὲ πείσμα 'συζητοῦσε καὶ γι' αὐτὸν τὸν φοικαρά,
ἢ ὀλοένα τὰ γκαρσῆγα 'κουβαλοῦσανε νερά.

Ἐδειξ' ἀλόδημα μεγάλο καὶ φιλέλληνος ἀγάτη,
'πῆγε καὶ 'στῆς Ἀλυσοῖδες καὶ τοῦ 'κάνανε κρημῆσι.
'Αστυφύλακες τὸν πῆσαν ὅπ' ὀλοῦσ' ἢ 'Αστυνόμοι,
καὶ 'στὸν Παρθενῶν ἀνέβη γιὰ μεγάλη μας τιμῆ,
ἢ ἔλες 'στὸν Ἐτιμ. ἐγκτώνος ἂν δὲν μ' ἔρχονταν ἀκόμη,
θὰ τὸν ἔκανα καὶ τοῦτον ὁπὼς ἄλλοτε τζαμί.

Ἦγνε καὶ τοῦ Λαυράγχα ν' ἐκπορῆ τὴν Διδῶ,
καὶ τοῦλαγε καμῖσοῦ: Σουλτάνε, πῶς ἔδω;
Κι' ἐκείνος πρὸς ἐκείνους
εἶπε τοιαῦτα σύνους:

Ἄφου τὸν Ἀθηνῶν
δὲν ἦλθε τὸ κοινόν,
ἦλθαν ἔμεις οἱ Τοῦρκοι νὰ δώσωμε δρο φεράγχα
ἢ ἄφερμι τοῦ μαέστρου νὰ ποῦμε τοῦ Λαυράγχα.

Κι' εἶπα κ' ἔγῳ γελῶντας Σουλτάνε κουνεντέ,
οἱ Ροῦμ ἔδω πεθαίνου γιὰ καραγάδῳ-μπερνε.
Κι' ἂν ἦρχοντο ν' ἀκούσανε λιμῆρετο μουσικῶ,
θὰ τὸβλεπα σὺν ταῦμα, σὺν κατ' ἔξαφνιῶ,
μὰ τώρα ποῦ δὲν ἦλθαν τὸ βροῖσκα φησῶ
'στὸν τόπο καθεῖ τέχνης τὸν ὑπερκασιῶ.

Κι' εἶπε τότε κ' ὁ Σουλτάνος ἀπὸ τὴν Διδῶ, Διοῦσῳ...
τὴν παχῆν τὴν Ἀδριὰνα νὰ τὴν βοηθῆ: σπὴν πλῆσι,
καὶ νερὸ γι' αὐτὴν νὰ φέρης ἀπὸ τὸ Βαρυκοῦνησι.

Τὸν μαστίζει τὸν Χαμῆ σὺν κ' ἔμεις ἀρχηματῆ
καὶ μαζὶ μὲ τὸν Ἐτιμ. γάφεται μὴγας 'στὰ Χαντῆσι.
'Ὅπου πάει μὲ ψωμί τὸν χορταίνου χῶσικο
καὶ κατ' ἔμεις δωρεὰν ναργιῶ γι' ἀβάσικο.

Ὅλοι τὸν περικοῦνται, καὶ τοῦ λὲν αὐτοὶ κ' ἐκείνοι
'στὰς κλεινὰς Ἰοτεφάνους μὰ γιὰ πάντα ν' ἀπομείνη,
τοῦ Σύνταγματος τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα νὰ σπουδῆση,
ποῦ μορεῖ νὰ τὸν φαυρόνη καὶ νὰ τὸν διασκοδέση,
νὰ τοῦ μάθουν καὶ τὸ σκαίτηγ καὶ τὸν κάνουν φιφτιτοῦ,
πλὴν ἐκεῖνος δὲν ἀκούει καὶ τὸ στίβει μ' ἕνα φροῦ,
πρὶν τοῦ τρέμ κανένα σῦρμα καμῖρὰ μὲρα τὸν σποσῶση
ἢ ἀπὸ χεῖρα Νεοτούρκων ὁ τελατάρος γλυτώση.

Καλῆς ἄλλος καὶ νέος ὁλός.

Ὁ Ρεσσάτ ἐφέντης τώρα γίνεται Σουλτάνος... ζήτω...
τὸν Μεχμέτ κ' ἔγῳ τὸν πῆμτον Πατισῶχ ἀνακηρύττω.
Εἶναι Συναγματικὸς καὶ μειλίος πολὺς,
μὰ μοῦ λένε μῆσα 'στ' ἄλλα,
Παρωδῆ καλροκουφάλα,
πῶς καὶ φιλελληνομὸς ἀκαίτηγ τὸν περκολεῖ.
Ζήτω τοῦ Μεχμέτ λουπὸν μὲ κανόνα καὶ γαράς...
Πατισῶχη τὸκ γησῶ φόνος 'εἰκοτ φοραῖς.